

Mentre hi hagi vida, hi haurà esperança

Possibilitats de salvació. L'Olot va vèncer per la mínima el València Mestalla i es torna a acostar a la permanència en un empat tècnic amb l'Atzeneta i el Prat (amb un partit menys)

Alan Baró, en el moment de fer l'1-0 contra el València Mestalla NURI MARGUÍ / UE OLOT.

L'Olot va tornar a demostrar que és tossut i que encara no ha dit l'última paraula en la cursa d'obstacles en què s'ha convertit el seu tram final de la temporada per evitar un doble descens de categoria. L'equip dirigit per Miquel Àngel Muñoz encadena dues victòries des que el gironí va agafar el relleu de Gabri i afronta els dos últims duels de la segona fase contra l'Oriola i el Peña Deportiva sabedor que, si suma els sis punts i acaba encadenant quatre triomfs, molt probablement aconseguirà mantenir-se en la segona FEF, cosa que seria arreglar una campanya per oblidar plena de despropòsits.

Actualment, els de la Garrotxa són cinquens només a 0,02 punts de coeficient de la tercera plaça comandada per l'Atzeneta. El Prat és

quart amb 0,01 punts més de coeficient però amb un partit menys, el que ha de disputar al camp del Peña Deportiva, ajornat en el seu dia per coronavirus. Guanyant, els potablava farien un pas endavant per lligar la permanència, empatant igualarien amb l'Olot, amb qui tenen el goal average igualat (s'hauria de mirar el genèric, ara favorable als del Baix Llobregat -6 a -8) i perdent restarien coeficient i serien superats pels olotins.

Als jugadors dirigits per Miquel Àngel Muñoz els queda visitar Oriola, en un partit catalogat com una veritable final per afrontar l'últim duel a vida o mort contra el Peña Deportiva al municipal en l'última jornada de lliga: "Continuem vius una setmana més, sabem que si ens volem salvar hem de guanyar els dos pròxims partits. Només hem de pensar en Oriola i mirar-nos a nosaltres", comentava Jordi Masó en la conclusió del partit contra el València Mestalla.

Millora en la defensa Si en una cosa ha millorat l'Olot en la segona fase de la lliga ha estat en la solidesa i el rigor defensiu. El conjunt garrotxí ha aconseguit quatre porteries a zero, en els quatre partits que ha guanyat o 1-0 o 0-1 –tres dels quals amb un gol solitari d'Alan Baró i un amb una diana d'Eloi Amagat–. De fet, els olotins han aconseguit avançar-se en el marcador en els sis partits que han jugat del tram decisiu, ja que en les dues derrotes rebudes en els dos últims enfrontaments de Gabri com a tècnic, també van començar manant per la mínima –contra l'Oriola ho van fer fins al minut 60 per acabar perdent estrepitosament 1-3, i contra el Peña Deportiva–. El fet de passar a dominar en bones fases dels partits ha fet créixer la confiança d'un equip que ha vist com l'entrada de Miquel Àngel Muñoz com a primer tècnic ha estat una alenada d'aire fresc per l'actitud, la personalitat i l'entrega del gironí, sempre amb una fe cega en les possibilitats de permanència.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1967541-mentre-hi-hagi-vida-hi-haura-esperanca.html>